Jílovský školák č. 5

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy ročník II., duben 2010

KONEČNĚ JARO!

Po zimě jako zázrakem
začne se objevovat slunce
nad mrakem.
Sníh rozpije se jako pápěří...
a pak, kdo na zázraky
vůbec nevěří?

A sníh jako malé kapičky
padá do zelené jarní travičky.
Chlupaté kvítky kočiček
hledí jak tisíce malých očiček.

Sněženky jak malé panenky
obracejí své bílé sukénky
a petrklíč, jako jarní pán
otvírá jarní bránu
dokořán.

Kamila Rybářová

Snímek ze školního archivu ukazuje, jak se s naší školou staráme o své okolí. *Foto: ZŠ*

SLAVÍME SVÁTEK PLANETY ZEMĚ

Nejsou to jen lidé, kteří slaví své svátky. Také planeta Země, jež je nám všem domovem, má svátek, a to 22. dubna.

Před 40 lety si lidé v Americe uvědomili, že si Země zaslouží, abychom na ni mysleli a pečovali o ni, alespoň ten jeden den v roce. Nám Evropanům to sice trvalo o 20 let déle, ale to nic nemění na tom, že se stejně jako skoro celý zbytek světa snažíme naší Zemi pomoci.

Každý ví, že 22. duben je Den Země. Ten den se zamýšlíme především nad ekologií, nad tříděním odpadů, plýtváním energiemi, ničením životního prostředí atd. Nutí nás všechny k zamyšlení nad naším chováním k přírodě. Ve škole samozřejmě Den Země slavíme také. Jenže „ekologičtí" nejsme jen 22. dubna, ale po celý školní rok.

Na Den Země má každá třída připravený nějaký program. Většinou sbíráme v okolí Jílového odpadky, navštěvujeme skládky nebo čističky odpadních vod, chodíme do lesa nebo učíme děti z mateřské školky, jak na odpady. A letos to bude velmi podobné. Spolužáci z druhého stupně navštíví Botanickou zahradu v Praze a Ekotechnické muzeum.

Doufám, že se na Den Země těšíte stejně jako já. A pokud někdo nebude nadšený z připraveného programu, určitě ho alespoň potěší, že se jeden den nebude muset učit. **Dominika Rybářová**

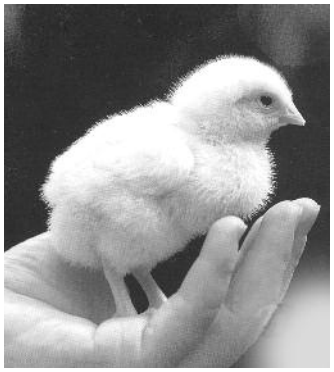

NÁŠ EKOKODEX JE NA SVĚTĚ!

V březnu jsme v naší škole udělali jeden z posledních kroků ke splnění podmínek nutných k získání titulu Ekoškola. Bylo to sestavení Ekokodexu naší školy. Jeho tvorba byla kolektivním dílem. Postupně si každá třída na druhém stupni vytvořila svůj ekokodex. Tyto ekokodexy dostala k dispozici skupina z ekotýmu a ta na jejich základě vytvořila Ekokodex naší školy. A jaký je výsledek společné práce?

Vylepšujeme prostředí školy:

- ✿ vyrábíme si hry – „kdo si hraje, nezlobí"
- ✿ máme popsané květiny, umíme se o ně starat
- ✿ neničíme vybavení školy

Pokračování na str. 2

CO NÁS ČEKÁ

- **22. 4. ukázková hodina v ZŠ Krhanice ke Dni Země**
- **28. 4. Biologická olympiáda**
- **30. 4. Projekt KOKOS**
- **5. 5. zasedání žákovského senátu a školního ekotýmu**
- **26. 5. konzultace a třídní schůzky**
- **28. 5. až 4. 6. zájezd 8. a 9. ročníků do Anglie** **(r)**

KRÁTCE ZE ZŠ

● **Dne 12. 2.** opustili žáci sedmých tříd školu a okolo deváté hodiny vyrazili na lyžařský výcvik. Trval až do 19. 2. (gava)

● **V pátek 12. 2.** se konal zápis dětí do prvních tříd. Já jako budoucí patronka jsem tam s dalšími spolužáky musela být už o hodinu dříve, protože nám paní učitelka vysvětlovala, jaké úkoly nás čekají. (gava)

● **20. února** se od 14 hodin konal ve škole dětský karneval „Z pohádky do pohádky". Já jsem tam byla jako výpomoc v šatně s dalšími spolužačkami. Byla to pořádná dřina, za kterou jsme taky všechny dostaly odměnu. (A.M.)

● **Ve dnech 9., 10. a 12. 3** se v Chotouni konala zimní olympiáda naší školy. V úterý 9. 3. soutěžily 1. až 3. třídy, ve středu 10. 3. závodily 4. až 6. třídy a 12. 3. 7. až 9. třídy. Museli jsme jet slalom, následoval výšlap do kopce a za jízdy se sbíraly kroužky. Mně se olympiáda moc líbila a jsem ráda, že tato akce naše senátory napadla. (ac)

● **V úterý 23. 3.** čekal osmé třídy z volitelného předmětu Přírodovědná praktika po vyučování výlet do Prahy. Navštívili s paní učitelkou Krejčí Hrdličkovo muzeum. Výstava byla o vývoji člověka, a protože osmáci zrovna toto téma probírají, hodila se žákům k učivu. (dory)

● **Ve středu 31. 3. 2010** byly ve škole třídní schůzky a konzultace. Rodiče se tu dozvěděli, jak se jejich dětem daří a jak jsou na tom se známkami. (dory)

● **Velikonoční prázdniny** letos vyšly na 1. a 2. 4. Prázdniny byly ve čtvrtek a v pátek a pak následoval víkend, takže jsme si užili volna dvojnásobek. Když k tomu připočteme Velikonoční pondělí 5. 4., kdy jsme chodili s pomlázkami koledovat, bylo volných dnů hned pět. (dory)

● **V neděli 11. 4.** se vypravil Klub mladého diváka na v pořadí již třetí představení do divadla Hybernia. Představení s názvem Baron Prášil bylo zajímavé a všem se moc líbilo. (dory)

U zápisu děti přednášely básničky, počítaly, ale také zpívaly (obrázek vlevo). Na dalších fotografiích budoucí patronky Alina a Dominika s novými prvňáky, o které se budou příští rok starat. *Foto: archiv JŠ*

K ZÁPISU PŘIŠLI BUDOUCÍ PRVŇÁCI

Jako každoročně se začátkem roku konal v naší škole zápis pro budoucí prvňáčky. Při něm pomáhali budoucí patroni, tedy osmáci, svým „svěřencům" překonat strach ze školy a vypořádat se s úkoly. Ani já jsem při zápisu nechyběla a opravdu mě udivilo, kolik dětí s rodiči přišlo.

My osmáci jsme měli za úkol doprovázet prvňáčky po jednotlivých stanovištích, kde si s nimi paní učitelky povídaly a dělaly různá cvičení, aby zjistily, kolik toho budoucí žáčci umějí. Stanoviště byly třídy s názvy ročních období. V jedné třídě se zpívalo, v jiné zase kreslilo nebo počítalo. Zkrátka od všeho trochu.

Rodiče nám děti svěřili a mohli si mezitím v klidu vyplnit zápisové formuláře. Všichni malí šikulové dostali za svou práci dárečky. Věřím, že díky zápisu z dětí opadl ten největší strach a do školy už se alespoň trošku těší.

Pro nás osmáky to byla zkušenost i zábava a jako pomocníci jsme za odměnu neodešli s prázdnou.

Dominika Rybářová

K ČEMU SLOUŽÍ ADMINISTRATIVNÍ POPLATEK

Na začátku školního roku platil každý žák naší školy tzv. administrativní poplatek 150 Kč na 1. pololetí. Jelikož je už polovina školní docházky za námi, musel každý zaplatit dalších 150 Kč. Za tyto peníze se do školy pořizují věci, které slouží žákům při výuce.

Dominika Rybářová

MATEMATICKÁ SOUTĚŽ PRO VŠECHNY

Dne 18. 3. se pro všechny žáky školy konala matematická soutěž. Názvy i obsah soutěže pro jednotlivé ročníky se lišily - druháci a třeťáci měli Cvrčka, čtvrtáci a páťáci Klokana, 6. a 7. třídy Benjamína, osmičky a devítky Kadeta. Úkoly sice těžké nebyly, ale stejně jsem to trošku „spatlala". Výsledky byly vyvěšeny na nástěnkách. (ryka)

PROČ SE NEKONAL ŠKOLNÍ PLES?

V sobotu 20. března se měl konat ples deváté třídy naší školy. Bohužel zaznělo „ples se konat nebude"! Deváťáci prý udělali nějaký průšvih...

My mladší jsme se ani nedozvěděli, o co přesně šlo.

Jenže ten průšvih určitě neudělali všichni, takže to odnesli i ti, co vlastně za nic nemůžou. Když to shrnu, je to velká škoda i proto, že školní ples je každoroční tradicí naší ZŠ. Holky už měly určitě nakoupené šaty a teď jim budou k ničemu.

Doufám že je to alespoň výstraha pro všechny zlobivé třídy. Možná právě v té vaší se může stát něco podobného - třeba že se nebude konat právě ten váš ples.

Aneta Cihlářová

NÁŠ EKOKODEX JE NA SVĚTĚ!

Pokračování ze strany1

- ✿ uklízíme okolí školy a okolní přírodu
- ✿ všichni jsme kamarádi – pořádáme společné školní akce

Víme, jak na odpady:

- ✿ třídíme: papír, plasty, nápojové kartony, bioodpad, hliník
- ✿ co jde víckrát použít, použijeme
- ✿ pomáháme s tříděním ostatním – sběr papíru, hliníku, víček, vysloužilých baterií a elektropřístrojů
- ✿ pořádáme jarmarky – vyrábíme z přírodních materiálů
- ✿ neplýtváme hygienickými potřebami

Neplýtváme vodou

Šetříme energií

Pomáháme ptačím sousedům

- ✿ vyrábíme ptačí budky a krmítka a pečujeme o ně

O výtvarné ztvárnění Ekokodexu se postarali žáci z osmé třídy, výsledek této společné práce můžete vidět ve vestibulu naší školy.

Kateřina Krištůfková

TŘÍDÍME ODPAD

Chodím do 3. třídy v Základní škole v Jílovém u Prahy. Na této škole jsem se naučila spoustu užitečných věcí. Jedna z nich je třídění odpadu. Probíhá u nás velice jednoduchým způsobem - po celé škole jsou rozmístěny barevné kontejnery, na kterých je napsáno, kam co máme dávat. Modrý je na kartony, žlutý na plast, zelený na bioodpad a červený na hliník.

Tímto způsobem udržujeme na naší škole pořádek a pomáháme tím přírodě. I když musím říct, že ne všichni tento způsob třídění dodržují. A je to velká škoda!

Karolína Fialová

ŠKOLNÍ KARNEVAL SE VYDAŘIL, NIKOMU SE NECHTĚLO DOMŮ

Dne 20. února 2010 pořádala naše Základní škola v Jílovém karneval, který se uskutečnil v místní sokolovně. Přišly různé masky, hrály se hry a byla tombola.
Nejdřív se tančilo, pak následovaly soutěže s míčky (trefování do klauna), skákání v pytlích a házení kroužků na dřevěné kolíky. Potom se uskutečnila soutěž o nejlepší masku.

Vítězná maska - Ježibaba v pojízdné perníkové chaloupce.

Malí i velcí školáci si na karnevalu v sokolovně přišli na své.

1. místo obsadil kluk převlečený za Ježibabu a jako kulisu měl perníkovou chaloupku na kolečkách.
2. místo získala holčina převlečená za zimu - bílé kalhoty a košili s vločkami, na tváři měla taky jednu, a rozčepýřenou modrou paruku.
3. místo obsadil klaun.
Vedle sálu přes chodbu je restaurace, takže kdo chtěl, mohl si tam koupit něco k pití, chlebíčky, chipsy atd. Pak se znovu tancovalo a paní učitelky přinesly velký kus sešité látky abychom z ní škubáním a taháním dělali legrační a strašidelný tunel. Do něho jsme chytali některé masky, lechtali je a strašili. Pak jsme je samozřejmě pustili, aby si tu zábavu mohli prožít třeba několikrát.
Potom byla vyhlášena tombola, jeden lístek stál 10 korun, ale snad během minuty byly všechny vyprodané. Před závěrem karnevalu se ještě losovaly vstupenky.
Tancovalo se až do úplného konce. Ustřihly se šňůry s balónky, pustili nám tři poslední písničky a šlo se domů. Nikomu z nás se ale nechtělo. **Anina Romanová**

STOP NIČENÍ!

Nejhorší je, když ve škole zjistíme, že někdo něco zničil. Paní ředitelka se snaží školu vylepšovat, ale je to těžké, když se ušetřené peníze musí stále vydávat na opravy zničených věcí. Nejčastěji je to zařízení na záchodech, nástěnky apod. Vadí nám to, tak co s tím můžeme dělat? Přece to vandalům nedovolíme! Přinejmenším to na ně řekneme, a rozhodně to není „žalování“! Chceme mít přece pěknou školu! Když nedělají neplechu doma, tak proč zrovna ve škole?! (A.M.)

Chodby v naší škole máme pěkně vyzdobené našimi výtvory.

NAŠE ŠKOLA

V naší škole učitelé
učí všechno možné,
matiku i vlastivědu,
to je přece různé.

Škola to je velký dům,
kde si hodně užijete,
kamarádů je tu dost,
s kterými to prožijete.

Učíme se chytré věci
a ne žádné hlouposti.
To my žáci víme přeci,
učíme se chytrosti.

A tak těšte se vždy do školy
a noste všechny úkoly,
jinak pětky dostanete
a něco navíc napíšete.

Napsala: **Magdaléna Exnerová**
Obrázek dole: **Pavlína Padevětová**

MALÝ ŠKOLNÍ KVÍZ

Myslíš si, že znáš školu dobře? Možná se pleteš. Zkus vyluštit kvíz a uvidíš, kolik toho o ní víš.

1. Kdy se schází ekotým a senát?
a) každou středu ráno
b) první středu v měsíci po vyučování
c) první středu v měsíci ráno

2. Jak se jmenuje celým jménem náš pan školník?
a) Michal Janás
b) Martin Janás
c) Martin Janák

3. Kolik má škola vchodů zvenku?
a) 5 vchodů
b) 6 vchodů
c) 3 vchody

4. Kolik je letos naší škole let?
a) 50
b) 51
c) 52

5. Kolik písmen má v příjmení paní zástupkyně?
a) 10
b) 8
c) 9

6. Kolik mužů pracuje v naší škole?
a) 0
b) 1
c) 2

Správné odpovědi můžete posílat na adresu redakce ***jilovsky.skolak@seznam.cz.***

Vylosovaného luštitele odměníme. **Kvíz připravila Dominika Rybářová**

JARO SE OPOZDILO, ALE JE TADY

Letos si jistě každý všiml, že se zima opravdu vydařila. Byla dlouhá, se spoustou sněhu. Jenže čeho je moc, toho je příliš.

V půlce března by už každý čekal alespoň náznaky přicházejícího jara, ale skoro pokaždé, když už to vypadalo nadějně, se objevila sněhová vánice nebo mráz.

Já mám zimu celkem ráda, ale tentokrát už jsem se opravdu nemohla dočkat jara. Těšila jsem se, až svlečeme teplé bundy, rukavice a čepice, až vytáhneme kola, půjdeme ven třeba na procházku nebo na zahradu a budeme si konečně užívat teplého jarního sluníčka.

Dominika Rybářová

Víte, že žlutý talovín rozkvétá stejně brzy jako sněženka?

JAK VYPADÁ JARO

Jaro by podle mne mělo začít, jakmile vykvetou první sněženky nebo bledule. Ale začátek jara má každý spojený s něčím jiným. Rozkvétají ovocné stromy, tráva se zazelená, stromům rostou nové listy, otepluje se... To vše patří k jaru stejně jako Velikonoce, pomlázky, velikonoční výzdoba nebo zajíčci.

Bára Džerengová

JE TU DOBA PRO NOVÁ MLÁĎÁTKA

Na jaře se rodí mláďátka a celá příroda se probouzí po dlouhé zimě... Vracejí se stěhovaví ptáci, tráva roste jako zběsilá a na stromech se pupeny mění v listy a květy. My se ale zaměříme na ta mláďátka.

Většina lidí má doma nějakého domácího mazlíčka, stejně jako já. A kde jsou domácí mazlíčci, tam jsou i jejich mláďátka. Ovšem lidé nechávají domácí zvířata kastrovat a já to nemám rád. Jenže když máte doma pět koček a sotva je živíte, je pravda, že nezbývá nic jiného. Je to vlastně lepší, než nechat novorozená mláďátka utopit.

Teď ale něco z té lepší stránky:

V červenci se babiččině kočičce Líze narodila tři koťata. Malého černého kocourka s bílými „ponožkami“, čumáčkem a „límcem“ jsme pojmenovali Krteček, protože jeho kožíšek byl krásně sametový. Druhé kotě, celé černé, jsme pojmenovali Černoušek. Poslední a největší koťátko dostalo jméno Sněhurka, protože bylo bílé, jenom ouška a skvrnu ve tvaru srdíčka na boku mělo černé. Dnes už je koťátkům skoro 10 měsíců a všechna jsou v dobrých rukou.

Jirka Janoušek

Tohle sice nejsou Lízina koťátka, ale jsou taky hezká.

SNĚŽENKA JE PRVNÍ POSEL JARA

Po zimě snad na každé zahrádce vyroste chomáček bílých kvítků sněženek a bledulí. Jenže v našem okolí i na naší zahradě, vždycky když roztál sníh, bylo pusto a prázdno.

Každým rokem jsme po sněženkách pátrali, ale nic! Nenašli jsme ani lístek. Proto mamka rozhodla, že si jeden trsík přesadíme z nedalekého příkopu. Jak jsme řekli, tak jsme udělali. Za nějaký čas už byly v záhonku vidět malé bílé kvítky. Měli jsme z nich obrovitánskou radost a také jsme se o ně celé jaro pilně starali. Až jednoho dne uschly.

Naštěstí už začalo léto, takže jsme se sněženek klidně vzdali. Letos jsme ale doufali, že se zase v záhonku objeví. Jednoho dne jsem šla na zahradu a co nevidím! V růžku záhonku se třpytila jedna jediná sněženka. Byla malička, ale strašně hezká. A já měla zase tu obrovitánskou radost jako před rokem, když jsme ji chuděrku přesadili ze silničního příkopu. A tak jsme rádi, že ji máme, protože jak každý ví, sněženky vítají jaro.

Kamila Rybářová

1. Těšíš se na jaro a proč?
2. Víš, kdy přesně jaro začíná?
3. Co nejraději na jaře děláš?
4. Máš nějakou oblíbenou jarní květinu?
5. Bez čeho si jaro neumíš představit?

ZEPTALI JSME SE, SPOLUŽÁKŮ

Barbora Dvořáková, 7. A:
1. Těším se na jaro, protože už bude víc svítit sluníčko, všechno se probouzí, mám z toho dobrý pocit.
2. Jaro začíná 23. března - myslím...
3. Na jaře nejraději asi nejspíš chodím ven.
4. Líbí se mi všechny kytky, nemám nějakou vybranou.
5. Bez jara se žít prostě nedá, protože se probouzí příroda, vracejí se někteří ptáci, mění se počasí k lepšímu apod.

Jesika Husáková, 8. B:
1. Ano, na jaro se těším, protože už nebude sníh a budu moci víc jezdit na koních.
2. 21. března
3. Jezdím na koních.
4. Nejradši mám sněženku.
5. Bez koní

Anna Járková, 7. B:
1. Ano těším se na jaro moc, nesnáším nošení rukavic a čepic..., no prostě teplého zimního oblečení.
2. Asi 27. března, ne?
3. Nejradši se procházím venku.
4. Nejradši mám asi sněženku.
5. Bez velikonoc

Pavel Sysel, 8. A:
1. Já se na jaro moc netěším, protože budou nejspíš zase povodně.
2. První jarní den? Tak to teda nevím.
3. Všechno možný
4. Fialku
5. Bez sluníčka

Lucie Karvanová, 6. B:
1. Ano, těším se, protože nebude taková zima a rozkvete spousta hezkých kytek.
2. 21. března
3. Jezdím na in linech, na kole a prostě sportuji a jsem s kamarády a kamarádkami venku.
4. Nejoblíbenější kytky - tulipán a sněženka.
5. Nemůžu být bez hezkých kytek a kluků, taky bez tepla a bez kámošů.

Kristýna Řípová, 8. B:
1. Těším se na jaro, protože bude teplo.
2. První jarní den? 21. března.
3. Na jaře mám nejradši kytky a teplo.
4. Má nejoblíbenější je fialka.
5. Jaro si neumím představit bez tepla.

Terezka Sadílková, 1. A:
1. Ano, já miluju jaro.
2. 21. března
3. Ráda si venku hraju.
4. Moje nejoblíbenější kytička je sněženka.
5. Jaro si neumím představit přece bez sluníčka.

Nikola Žďárská, 1. A:
1. Ano, protože je teplo.
2. 21. března
3. Koupu se.
4. Sněženka
5. Bez kytiček

Anketu připravila: **Gábina Vacková**

Velikonoce si neumíme představit bez barvení a zdobení vajíček.
Foto: archiv JŠ

K JARU PATŘÍ JARNÍ SVÁTKY

Na jaro se většina z nás vždycky těší. Proč? Letos nejspíš i proto, že jsme si tentokrát zimy užili dosyta - dělání „andělíčků" ve sněhu, stavění iglú, lyžování, bobování a tak dále... A teď na jaře nás čeká taky mnoho příjemných věcí. Začíná se oteplovat a my svlékáme zimní vrstvy... Ale neměli bychom to přehánět! A slavíme Velikonoce. Na ty se taky těšíme, možná až na to, že nás holky čeká „výprask" pomlázkou, a já se těším hlavně na malování vajíček.

Zato na tu břečku, co zbyde po letošní sněhové kalamitě, se neměším. Myslím, že lyžovat se bude tentokrát ještě po začátku kalendářního jara. Aspoň na horách určitě. I když... budoucnost je zatím ve hvězdách.

Bára Džerengová

Veselé Velikonoce!

Řehtačku a pomlázku
sundá každý z provázku.
Vajíčko pak malované
každý koledník dostane.
A za vyšlehání pro zdraví
se určitě vděk dostaví.

Bára Džerengová

VYKROČTE PRAVOU NOHOU, AŤ SI TO POŘÁDNĚ UŽIJETE

Někdo má jaro rád, jiný třeba ne, já ale rozhodně tvrdím, že patří k mým nejoblíbenějším obdobím. Snad každému se zablýskne před očima, když si vzpomene na sluníčko, sněženky, rozkvétající sady, na pučící listy, na ptáky, kteří se vracejí z teplých krajů... A k jaru patří samozřejmě i Velikonoce.

Já ovšem vidím jaro jako nevinný začátek všeho krásného po té strašně dlouhé zimě s horami sněhu a nepěkným počasím, které by se mělo s prvními jarními paparsky zase pěkně umoudřit.

Jaro ale obnáší i spoustu práce, hlavně na zahrádkách. Takže nakonec možná lenoch přizná, že mu bylo líp, když vše bylo pod sněhem. Já osobně mám jaro moc ráda, takže i těch pár povinností při zahradních pracech přečkám, abych si vyšetřila čas na další nezbytné jarní přípravy, jako je umýt si a nafouknout kolo, vyzdobit si pokojíček jarními maličkostmi, vybavit náš zahradní domeček a prozkoumat svou šatní skříň. To je přece práce až nad hlavu, nemyslíte!?

Jenže jaro není jen práce, ale také období svátků a tradic, jako jsou třeba Velikonoce nebo Apríl. K jaru patří i škola v přírodě, a to je pro všechny vždycky velká zábava, vždyť většina dětí se na ni těší třeba celý rok. A když se dočkají, jsou moc rády.

Každý z nás vidí na jaru ten nejhezčí prosluněný zážitek. Tak do toho blaha pojďte s námi. Ale pozor, vykročte pravou, ať si to pořádně užijete!

Kamila Rybářová

Velikonoce od Josefa Lady

APRÍL, APRÍL, APRÍL!

V ten den se nám to může zdát trochu hloupé, že si z nás všichni dělají legraci. Ale bohužel je to tak, protože 1. duben je apríl.

Apríl tak trochu považuji za svátek hlouposti. Vždycky když mě 1. 4. někdo podrobí nějaké otázce, cokoliv mi naznačí nebo řekne, nedá se tomu věřit. Je prostě úplně nejlepší v ten den nevěřit vůbec ničemu. Na druhou stranu snad ale nikomu neuškodí, když ho na apríla někdo nachytá. Je ale nepříjemné, když se necháte vyděsit třeba nějakou písemkou nebo špatnou známkou.

Já jsem si tentokrát na apríla taky trochu zašpásovala a pak jsem z toho měla celý den dobrou náladu. Vždyť je přece dokázané, že i sebemenší legrace umí zažehnat chmurné myšlenky. Takže doufám, že jste se 1. dubna taky dobře pobavili.

Kamila Rybářová

Velikonoční jarmark v naší ZŠ se koná jednou za dva roky, takže tento rok nebyl. Už se ale těšíme na ten další. Když bude přát počasí, uspořádáme ho určitě venku před školou. (A.M.)

KDYŽ CHCEŠ, KRÁSU NAJDEŠ VŠUDE

Jednoho jarního rána jsem si přivstala. Chystala jsem se právě na snídani, když mě trklo do očí něco jako velká zářivá koule. Ano, bylo to slunce! Právě se probouzelo a já strnula úžasem. Neměla jsem slov. Sluníčko na mne vykouklo z docela oranžového nebe kolem.

Zpěv ptáků dodával té chvíli správnou atmosféru a já měla pocit, že mě ten milý červánkový koberečeк zve na průzkum. Koberec vedl ke strmým schodům, které směřovaly k velkému zámku plnému radosti. To ráno bylo nejkrásnějším dárkem tohoto jara.

Adéla Ježková

NEVÍTE, CO NA SEBE?

Protože na jaře začínají kvést květiny, všechno se probouzí a otepluje se, odráží se to samozřejmě i na našem oblékání. Jaká tedy bude jarní móda 2010? Nejlépe si připravte něco volného, třeba s veselým květinovým vzorem a také byste neměli zapomenout na barvy, které musí zářit. Na internetu se o módě dočtete na každé stránce úplně něco jiného, a tak je nejlepší vytvořit si svůj vlastní styl i pro jaro 2010. A budete si jistí, že jste originální. Je to určitě lepší, než sedět u počítače a hledat, co se právě teď nosí.

Alina Malysh

JAK 3. B HODNOTÍ JÍLOVSKÉHO ŠKOLÁKA

Ve čtvrtek 4. března dostala 3. B domácí úkol „vyberte článek z Jílovského školáka, napište, čím vás zaujal, jeho název a autora.“ To, co napsali žáci 3. B, včetně mne, si určitě přečtěte!

✿ Kája Fialová:
Název článku: Přijďte si zalyžovat do Chotouně!
Autor: Aneta Cihlářová
Čím mě článek zaujal: Protože každého lyžování baví. Je to o lyžování, které mě baví.

✿ Šimon Daněk:
Název článku: Všechno zlé je pro něco dobré
Autor: Dominika Rybářová
Čím mě článek zaujal: Ze všeho, co se mi stane špatného nebo zlého, si vezmu ponaučení.

✿ Kateřina Kraupnerová:
Název článku: Všechno zlé je pro něco dobré
Autor: Dominika Rybářová
Článek mě zaujal, protože je hezky napsaný. Je také poučný.

✿ Marek Číp:
Název článku: Určitě si někdy zajeďte do planetária
Autor: Jiří Janoušek
Článek mě zaujal, protože jsem si vzpomněl, jak jsme seděli ve velké kopuli pražského planetária. Moc se mi tam tenkrát líbilo.

✿ Týna Semecká:
Název článku: Zlo, které vidím
Autor: Jirka Janoušek
Článek mě zaujal svou velikostí. Nemyslím velikostí obsahu textu, ale velikostí myšlenky. Zlo je něco, s čím se dnes setkáváme již všude. Je to smutné. Jirka se s námi podělil o svoji zkušenost, ale vyzval čtenáře i k zamyšlení. Žijeme všichni společně na jedné planetě. Proto máme stejná práva na radostný život. O čem píše Jirka, je čím dál důležitější, protože kde je ZLO, tam je STRACH a lidé NEJSOU ŠŤASTNÍ.

✿ Milan Grössl:
Název článku: Všechno zlé je pro něco dobré
Autor: Dominika Rybářová
Čím mě článek zaujal: Článek jsem si vybral proto, protože z toho plyne velké ponaučení. Na článku se mi nejvíce líbilo, že nebyl vymyšlený, ale podle skutečnosti.

✿ Eliška Ročárková:
Název článku: Aktivity ekotýmu
Autor: Jirka Janoušek
Čím mě článek zaujal: Určitě to jsou dobré informace pro ty, kteří na EKO nechodí. Je dobré něco vědět.

✿ Anuška Márová:
Název článku: S paní psycholožkou o šikaně
Autor: Jirka Janoušek
Čím mě článek zaujal: Mám ráda své kamarády, a proto nesnáším šikanu.

✿ Jirka Janoušek:
Název článku: Všechno zlé je pro něco dobré
Autor: Dominika Rybářová
Čím mě článek zaujal: Líbí se mi, že článek obsahuje pravdivý příběh a je poučný.

Pro JŠ zpracoval **Jirka Janoušek**

NAŠE NOVINY V HODINĚ ČESKÉHO JAZYKA

Jednou jsme v hodině literatury dělali rozbor poezie. Když jsme novou látku brali, vyšly zrovna školní noviny. Kamča z naší třídy do nich píše hezké básničky. Paní učitelka jednu z nich vybrala a na ní jsme se učili rozbor poezie.
Dostali jsme pak za úkol vymyslet svou vlastní básničku. Moc nás to bavilo. Jsem přesvědčená, že je dobré vydávat Jílovského školáka!

Aneta Cihlářová

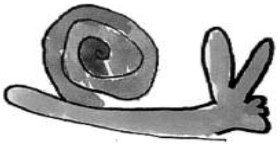

MÁTE SVŮJ BLOG?

Blog si dělám už 3 roky. Moc mě baví a je na něm legrace. A ptáte se, co je vlastně blog? Blog nebo web, to je celkem podobné, můžu si tam dávat obrázky, články, své fotky, celebrity atd. Můj blog už navštívilo 2000 lidí. Myslíte si, že to je málo? Vůbec ne. A vlastně je úplně jedno, kolik k vám přijde lidí. Na adrese ***http://color-live.blog.cz*** nebo na ***http://blog.cz*** si můžete vytvořit svůj vlastní blog.

Míša Hozmanová

K 20. VÝROČÍ NAŠICH STARÝCH ZNÁMÝCH

ŽLUTÍ A ZTŘEŠTĚNÍ

Simpsonovi slaví! A že mají co! Je to dvacet let, co byl odvysílán první díl tohoto amerického seriálu, ze kterého se postupem času stal doslova kult! Do dnešního dne shrábl seriál spoustu ocenění a stal se hitem po celém světě! Jen prestižních cen Emmy-Award získali Simpsonovi pětadvacet a zapsali se do Guinessovy knihy rekordů. Zároveň taky běží na televizních obrazovkách už celých dvacet let, což žádný jiný animovaný seriál nedokázal. A že jsou Simpsonovi opravdu cool, dokazuje i fakt, že se hollywoodské hvězdy můžou doslova přetrhnout, jen aby se mohly v nějaké epizodě třeba jen mihnout.
Teď si dáme osm zajímavých otázek a odpovědí ohledně téhle žluté rodinky.

1. Kdo Simpsonovy vymyslel?
Kreslíř komiksů Matt Browning postavičky nakreslil v polovině osmdesátých let, než se setkal s filmovým producentem. Věřte nevěřte, trvalo mu to pouhých patnáct minut.

2. Co jsou Running Gags v každém díle?
V úvodní znělce každého dílu píše Bart různé vtipné texty na tabuli, kterými si dělá legraci ze slavných hvězd. Například Hannah není hlavním městem amerického státu Montana.

3. Tajemství Homerovy plešky?
Už jste si toho všimli? Na Homerovu hlavu si jeho autor Matt Browning schoval svoje iniciály M a G. Jeho ucho je G a vlas nad ním M.

4. Po kom mají postavičky svoje jména?
Mattovi rodiče se jmenují Homer a Margaret, které každý říká Marge. Sousedi Flandersonovi, farář Lovenou nebo starosta Quimby dostali jména podle ulic Mattova rodného města Portlandu ve státě Kreton.

5. Jsou Simpsonovi slavní po celém světě?
Dá se to tak říci. Seriál běží ve dvanácti zemích světa a stovky milionů diváků humor Homera a jeho rodiny prostě milují.

6. Proč jsou Simpsonovi žlutí?
To je dobrá otázka! Při jejich úplně prvním kreslení měl Matt po ruce jen žlutou pastelku.

7. Co mají Simpsonovi společného s Michaelem Jacksonem ?
Tento král popu přispěl textem na singl Do The Bartman.

8. Jsou Simpsonovi k vidění naživo?
Kousek od Las Vegas existuje opravdový dům Simpsonových o rozloze 200 metrů čtverečních. Žlutá rodinka je dokonce v Americe na poštovních známkách.

Podle časopisu Bravo připravila **Gábina Vacková**

Napsali jste nám...

Napsali jsme pro naše čtenáře mnoho nových článků. Činili se i ti, kteří do Jílovského školáka jinak obvykle nepíší.
Přejeme pěkné „počteníčko“! (JJ)

V ŘÍŠI DIVOKÝCH KONÍ

Díl první

Bylo jedno stádo divokých koní. Ti koně se jmenovali Anděla, Blesk, Stázka, Angellika, Sultánka a Anděly hříbě Alan. Jednoho dne zrána je přepadly pumy. Vůdce Blesk zavelel k útěku. Pumy koně pronásledovaly, ale ti se nakonec schovali ve skále. Pumy to vzdaly, a tak se Anděla po chvíli ptá, zdali už můžou vylézt. Blesk povídá: „Musím se podívat!“ A pumy už tam nebyly.

Díl druhý

Byl první podzimní den a Blesk řekl: „Musíme si nanosit zásoby. Zima bude velká a Sultánce se narodí malá Bubla. Alespoň bude mít Alan kamarádku! Takže Stázka, Angelika a Anděla půjdou hledat a já tu počkám.“

Když bylo vše hotovo, Blesk povídá: „Nyní jdeme stavět úkryt.“ Angelika na to: „Teď nám, Blesku, rozděl práci.“ Když byl i úkryt hotov, Blesk zavelel: „Schováme si zásoby.“

V zimě se narodila malá Bubla a Sultánka byla moc šťastná!

Napsaly:
Eliška Ročárková
a Kristýna Semecká

BYLA KOBYLA A BYL HLEMÝŽĎ

Byla kobyla, co si myslila, že je hodná, milá a krásná. Ale hlemýžď říká:
„Kobylo, chválíš sama sebe, a to je samochvála! A ta přece smrdí! Takže se jdi vykoupat!"
„Co že smrdí? Kdo to řekl?“
„Je to přísloví, a to bys měla znát!“
„Tak já se jdu radši vykoupat, než tě tady poslouchat!"

Kačka Kraupnerová

MOC SI PŘEJI MÍT KONĚ!

Znám hodně dětí, které si přejí mít koně, a já patřím mezi ně. Koně mám ráda už od dětství. I můj pokoj je plný plakátů s nimi, fotek a kalendářů. Letos jsem se dokonce chtěla učit na koni jezdit, ale rodiče mi to nedovolili. A tak bych jednou chtěla mít svého. Sice myslím, že teď to asi nebude možné, protože i když máme velký dům s velkou zahradou, pořád se mi zdá, že to pro koně asi nestačí. A navíc se kolem něj točí fůra povinností, které je třeba plnit, jestli tedy nechci mít koně jako špinavou a podvyživenou kostřičku.

Ale já už mám plán. Až budu velká, moc bych si chtěla otevřít nějaký ministateček v malé vesnici u lesíka, kde bych chovala koně.

A to se mi třeba splní. A když ne, budu o tom aspoň snít jako skoro každé dítě. Vždyť sny má přece každý, ne? **Kamila Rybářová**

MÁM SKVĚLÝ NÁPAD...

Jednou jsem tak přemýšlela, co napsat do našich novin. Mělo to být něco na téma zvířata. A tak mě napadlo: do školy bychom si mohli pořídit nějaké zvířátko - aspoň rybičky a nebo například křečky. Někdo by se o ně staral, třeba paní uklízečky nebo učitelé, ale nejlepší by bylo, kdyby je mohli mít na starost žáci. Sice je to nejspíš nereálné, ale co vy víte...? **Aneta Cihlářová**

Příběh vyjmenovaných slov: BÝKOVO TRÁPENÍ S HMYZEM

Byl jednou jeden býk, který bydlel v Kobylí ulici. Jednou ráno vyšel z domu a nad kopyto ho štípla vosa. „Proč mě štípeš“, zeptal se býk a hlas se mu zatřásl bolestným zavzlykáním.

„Máš pěkný příbytek, býku! Tenhle byt je dost velký pro celou hmyzí armádu! Brzy se tu zabydlíme“, zapištěla vosa a odlétla kolem starobylého mlýna směrem na Přibyslav.

Býk se roztřásl strachy při pomyšlení, že by na něj přitáhl všechen hmyz z okolí. Hned začal před hmyzem zamykat všechny dveře, vrata i branky. Zašel i k moudré staré kobyle z Bydžova, kterou prosil o radu. „Myslím, že bys měl zajít do Volyně za svými dobrými kamarády, jistě ti pomohou." Býk se nedal dlouho pobízet a vyrazil na dlouhou cestu do Volyně.

Jak čas plynul, býk míjel další a další mýtiny, až se zastavil u Volyně. Když vešel do hostince „U lysé myši“, ze všech stran uslyšel jásavé a rozveselené pozdravy. Jeho dobří přátelé býci Zbyněk a Zbyšek už na něj netrpělivě čekali. Když se jim svěřil, chvíli se zamysleli a potom začali šeptat svoje nápady.

„Hele, stojí u tvé ohrady ještě ten starobylý mlýn?“ „Ano, ještě tam stojí," odpověděl býk.

Dohodli se na tomto plánu: „Vytvoříme plyšového býka a potom ho schováme v mlýnici. Až se hmyz vrátí z Přibyslavi, kde se teď blýská a nedá se před tím nikde schovat, první, co udělají, bude hledání úkrytu. Mlýn samozřejmě uvidí nejdřív a navíc necháme otevřená okna, aby zahlédli našeho plyšového býka. Hned, jak tam hmyz vletí a pustí se do něj, tak pozamykáme všechna okna i dveře."

A tak se tedy vypravili zpátky k býkovu příbytku. Cestou potkali několik netopýrů, kteří se jich nejprve lekli a schovali se mezi trsy pýru, ze kterých se vyplazil starý slepýš a nahlas zpytoval. „Proč jsem se tady jenom zabydlel...?“ Netopýři vylezli z pýru a děkovali všem třem býkům: „Ani nevíte, jak jste nás potěšili, když jste nás zbavili toho mrzutého starého slepýše. My vám na oplátku pomůžeme s hmyzem."

Zanedlouho došli k býkovu příbytku. Od Přibyslavi už bylo slyšet bzučení hmyzích křídel. Netopýři však nahnali hejno hmyzu do sklepa a býk Zbyšek pozamykal všechny východy. Hmyz se teď pýří, čepýří, pyká a zpytuje svědomí v býkově sklepě.

Tento zajímavý a vtipný příběh společně vymysleli žáci 3. B

Jirka Janoušek, Šimon Daněk, Míša Dymek a Marek Čip

JAKÝ BYL MASOPUST NA RADLÍKU

V sobotu 20. 2. se na Radlíku konal masopustní průvod. V 11 hodin jsme se každý v jiné masce sešli před místní hospodou „Elenkou“ a čekali jsme na hudebníky, kteří přijeli ve voze taženém dvěma koňmi. Když jsme vyrazili, rozlehlo se celou vsí naše veselé cinkání, volání a prozpěvování. Místy byla slyšet hudba, která mezi naše hlučení dokonale zapadla a vytvořila ohlušující změť zvuků.

Myslím si, že podomácku vyrobené masky byly mnohem hezčí, než ty kupované. Když si vyrobíte vlastní masku, je to i důkaz, že máte v sobě alespoň trochu talentu a chuti něco hezkého vytvořit. Zajít do obchodu a tam koupit masku, to umí každý.

Masek byla v průvodu spousta. Já byl za mušketýra a můj bráška Míša měl masku upíra. Při zastávce u každého domu jsme si stihli zatancovat, sníst pár chlebíčků, koblih nebo trochu šunky a pořádně se zasmát. Pro tatínky samozřejmě nechyběly „štamprdlíky“ a „půllitry“.

Na příští masopustní průvod se určitě přijďte alespoň podívat!

Jirka Janoušek

Na masopustu v Jílovém *Foto: Filip Rabiňák*

„LYŽÁK“ SE SEDMÁKŮM VYDAŘIL, NEJRADŠI BY JELI ZNOVU

V pátek 12. února byl pro třídy 7. A a 7. B zahájen lyžařský pobyt ve Vítkovicích, který trval až do pátku 19. 2. Sraz lyžařů se konal u transformátoru v 8.30, odjíždělo se v 9 hodin. Než jsme vyrazili, kontrolovaly se věci na cestu.

Jel s námi pan učitel Pešta jako dozor pro sjezdové lyže, paní učitelka Bloudková a samozřejmě nesměl chybět Johny, jako doprovod snowboarďáků. Povinné byly i běžky - pro všechny.

Letos jsme byli zařazeni do tří skupin: sjezdové lyže, pokročilí snowboardisté a začátečníci, kteří se na snowboardu teprve učili.

Pro celý týden byl daný program, který jsme museli dodržovat. Nejhorší byl příjezd a odjezd, protože jsme si všechny své věci museli odnést přes kopec až do chaty.

Lyžařský výcvik si letošní sedmáci moc užili. Do hor se určitě budou rádi vracet. *Foto: archiv JŠ*

Na druhou stranu u toho ale byla velká legrace. Hned po příjezdu jsme šli prozkoumat okolí. Další dny jsme střídavě chodili na sjezdovku a na běžky.

Po večerech nesměla samozřejmě chybět zábava, kterou si vymýšlela každá skupina zvlášť. Ponejvíc to byly nejrůznější hry.

Celý týden proběhl senzačně. Myslím si, že se náš „lyžák“ každému moc líbil a všichni si užili spoustu legrace. Nejradši bych tam jela znovu. **Anna Malysh**

HIP HOP V NAŠÍ ŠKOLE

Už v minulém roce se u nás ve škole provozoval kroužek hip hop od taneční skupiny Tshazard. Také letos se scházíme - každé pondělí začínáme v 17.30 hod. A jak kroužek probíhá? Nejdřív je rozcvička a zbytek hodiny zkoušíme sestavu natrénovanou minule a nebo úplně novou. Každý rok nás také čeká nějaké vystoupení. Mne tanec vždy bavil, a tak jsem ráda, že mám možnost tancování tady u nás v kroužku.

Aneta Cihlářová

Od 9. do 12. 3. se na lyžařském svahu v Chotouni konaly Zimní olympijské hry naší ZŠ. V disciplínách jízda na lyžích nebo na snowboardech se soutěžilo ve slalomu, ve slalomu s kroužky a ve výstupu do kopce. Výsledky soutěže najdete na nástěnce u školní tělocvičny. Snímek nejmladších lyžařů je z prvního dne olympiády. *Foto: archiv JŠ*

ZPRÁVY Z REDAKCE

SOUTĚŽÍME O TITUL NEJLEPŠÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS

Jsme rádi, že se na Jílovském školáku podílejí kromě členů novinářského kroužku i další děti z naší školy. S jejich pomocí mohou být noviny zase o něco pestřejší. Je to dobře i proto, že se JŠ přihlásil do soutěže NÁŠ ČASOPIS 2010, pořádané pro mimopražské školy. Více se dočtete v příštím vydání. (r)

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

O jarních prázdninách jsem byla s rodiči na výstavě „Příběh planety Země“ v pražském Národním muzeu. Moc se mi to líbilo - zajímavosti o sopkách, zemětřesení a také o počátku Země. Rozhodně návštěvu Národního muzea doporučuji. Výstava trvá až do 6. července 2010! **Aneta Cihlářová**

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK - časopis pro žáky Základní školy Jílové u Prahy. Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ: Jiří Janoušek 3. B, Barbora Džerengová 5. A, Kamila Rybářová 6. A, Michaela Hozmanová 6. A, Aneta Cihlářová 6. A, Anička Romanová 6. A, Filip Rabiňák 6. A, Alina Malysh 8. A, Dominika Rybářová 8. A, Gabriela Vacková 8. A; korektury Jaroslav Chlumecký 9. A; vedoucí kroužku Jana Linhartová.

JŠ ročník II., číslo 5/4/2010; vyšlo 20. 4. 2010, náklad 400 ks. www.zsjilove.cz